

LXXXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Adgang for Præst for Ryslinge Frimenighed Rørdam til Brug af Folkekirkens Kirker.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 23. Marts 1926).

I Henhold til de ved Lovforslagets første Behandling i Tinget fra flere Sider fremsatte Ønsker om at give en udvidet Adgang til Brug af Folkekirkens Kirker ud over det særlige Tilfælde, Lovforslaget tager Sigte paa, har Udvalget under sit Arbejde forsøgt at give det en Form, der kunde imødekomme dette Ønske. Der har i Udvalget været fremsat forskellige Forslag herom, men det har ikke været muligt at samle et Flertal om noget af disse. Udvalget har derefter delt sig i forskellige Mindretal.

Et *Mindretal* (Bjerring, Knud Hansen, Jørgensen, Kammergaard, Gerhard Nielsen og Weygaard) finder det af Kirkeministeren fremsatte Lovforslag bedst egnet til at løse Spørgsmaalet om Frimenighedspræst Rørdams Adgang til Brug af Folkekirkens Kirker og indstiller derfor Lovforslaget *uforandret til Vedtagelse*.

Mindretallet slutter sig i øvrigt til den fremsatte Tanke om Ønskeligheden af at finde en Ordning, der udvider Adgangen til Brug af Folkekirkens Kirkebygninger ud over det særlige Tilfælde, Lovforslaget handler om.

Et *andet Mindretal* (Grønbæk, J. Jacobsen, N. Johan Laursen og Moltesen) kan i og for sig billige, at der ved Lov gives Adgang til en øget Brug af Folkekirkens Kirker, end det er tilladt i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922, men det kan ikke stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form, bl. a. fordi dette kun omfatter en enkelt Præst og kun tager Hensyn til de ejendommelige kirkelige Forhold i en enkelt Egn. Mindretallet har fremsat Forslag til en Ændring af den nævnte Lov af 30. Juni 1922, hvorved Menighedsraad sammen med Biskoppen kunde faa Ret til at give Tilladelse til en udvidet Brug af Folkekirkens Kirker, men det er ikke lykkedes at finde tilstrækkelig Tilslutning. Mindretallet maa mene, at det maa kunne lykkes at finde en Vej frem, hvorved Formaallet, den udvidede Brug af Kirkebygninger, kan naas uden at vedtage et Forslag af en saa personlig Karakter som det foreliggende. Mindretallet har ikke opgivet Haabet om, at der kan findes en Form for et Lovforslag, der kan finde fornøden Tilslutning, og det mener, at Arbejdet i den Retning vil have bedst Udsigt til at lykkes, om man udsætter Lovgivning om Kirkers Brug, indtil